

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłaš,
Strowja će
Swó bny statok,
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebes mana
Njeh či khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Serbste njeđelste kopjeno

Sałožil 1891 Khrjebjanski farać dr. theol. a fil. Bjedrić Gella.

W Budyschinje

16. augusta 1936

Bauzen

10. njeđzela po swjatej Trojizy.

Kak husto hym ja chyzł twoje džěczi shromadzić, jako pata shromadźuje swoje kurjatta pod kšhidla, a wy scze njehali.

Dženžnišča njeđzela je kaž kruch pokutneho dnja. Zyrkej spemina na Boži řud, kiž swojeho runjecza nima w stawijnach řwěta, mjenujzj na wutupjenje Jerusalema 10. augusta lěta 70 po Khr. nar. Jako tón džěń romske legiony do dolho ř křobtosćzu řadwělowanja wot židow řakitaneho města řo řadobnyřchi ř mjecjom a ř wohnjom mjes wobnydlerřtwom na njecřlowjeste waschnja řakhadźachu a wřchitko, řchtož jim do rukow padže, řnicžachu. Tehdy řo dopjelni, řchtož bě 40 lěť přjedy řařlepjenny lud řam wužadad njemdrje wolajo: „Jeho krej řchindź na nař a na naše džěczi!! Sswjata krej praweho, Božeho řyna, israelskeho meřiařa a řwěta Sbožnika, řchindže tehdy na lud řařakleje, řtwjerdzeneje wutrobj. Tuž džęřa pokutu přędujo pľomjenja řęki řchelateje řwě a řo řadźaze rowaliny. Hlaj, to řu řu-
dy a pruty Bože!

A to wřchitko je dopřędka wěđžad a widžad Jesuř Křryřtuř. Tohodla wón nęhdy na Jerusalem pohladujo na njo pľakajře a džęře: „Hdy by ty wopomniło w tym řwojim czařu, řchto řo ř twojemu męrej hodži!“ Hacž řu řylř hjo w jeho miľnymaj węcjomaj byłe, jako tořhdy přjedy řkoržęře: „... a wy scze njehali? Wón je chyzł jich ř řębi czařnyč a wabicž, řo bychu řo nakařali a ř węru řchijeli řwojeho wumoznika, wón je chyzł jim pomhacž po cžęle a po duřhi, na czař a na węcžne, wón je chyzł — řchto mohł prajicž, řak husto, wón je chyzł — řchto dowupowęda, ř řak hnujazyř přęzowanjem! Wón je chyzł a njeje wuřtawad w řwojey bõřkej lubosćzi, řčęřpľiwosćzi a řmilnosćzi jich pľtacž. Ale woni řu njehali!

Je dha to možno, řo wón chze a cřlowjek njeha? Njeje řchtož wón chze řchęřjene ř tym, řchtož jeho Wõtž chze? A njeje tuta Boža wola wřchęhomozna? Nařch Bóh je na njebjeřach; wón cžini, řchtož chze. Hdyž wón řękņe, řtanje řo, a hdyž rowkaže, řteji hjo. Haj je tež možno, řo řo řudobje řchęčřiwja horncžerjei, řiž je jo řhotowit, řo řo cřlowjek se řwojey wolu řbęha a řpjeczi řchęčřiwjo řwojemu Bohu a Kņjesei? Wono dnrbi tola možno byčž. Možno njeby było, hdy njeby Wřchęhomozny řama lubosć był, hdy by řębi dał dořčž byčž na njewõlnikach jako na řwojich lubowaných; ale dořęž řębi řada džęczi do řwojeho njebjeřteho kraleřwa, řwobodne, džakowne, pořkľuchne džęczi, tohodla je možno, řo Wón „haj“ praji a cřlowjek „nę“, řo Wón chze a cřlowjek njeha, řo na kwař njebjeřteho kraleřwa prořhęni „njehachu řchindž“ a řo „wy scze njehali“ jako hõřka řkõřžba nam řęže to řwědomja a nař kole we wutrobje.

Řchetož wo to džę. Wřcho druhe řu wuręcžę. Řak husto pocřinamy řo řamokwicž: Eřnadž „ja njeřřym řmęł“! Nan pjecza džęřczu njeje dał hicž abo muř niz řonje. Rowolanje abo nusne džęto abo towarřřwo hinar řmňřlených řchęčřelow, řnatých, řollegow atd. je tomu abo tamnemu řadžęwako. Eřnadž tež: „ja njeřřym mohł“. Wjedro bě řubjene, pučž daloki, czař njeřřkladny. „Rubjerad bych řchijřhoł, ale te dwęle, řotrež mje cřwiluja, te wobmňřlenja rowuma, ř řo-
trymiž mam řo będžicž; řęņe dnrbi byčž, řchtož mōže węricž, ale ja njemōžu.“ A tola řu to jęno hõle wuręcžę, řiž njeřřlacza. Wjele bõle wõřtanje řchij tym „wy scze njehali“. Wy njeřřcžę chyzłi řo řwojemu Sbožnikęi dacž namakacž. Hdyž my chzemy, woprowdže chzemy, řrucžę, řwęru, řhutņie chzemy, řo wjele řčřini. Hdžęž je wola, tam je tež rada a mōžnota. O hľubiny řchęčřiwjenja řu we nař cřlowjekach, a tute řraščne, bjesbožne hľubiny nam řaž blyř ř mrowčęlow Sbožnikowa řkõřžba wotřřywa.

Mn dže mamy wšchitny došč winy, došč pšchicžiny, ſo poľutni pšched njej pokorjecž. Druhe měſta ſu ſwój hnadny čžaſ poſnaſe, kaž Ninive ſaſtarſku ſa proſety Jonaſkowe dny, jaſo tam wot krala hačž k proſcherjej měchi woblecženi w po- pjele ſo pokuczejo ſo wobrocžichu k Bohu Knjeſej — niž paľ Jeruſalem, a mn? W Jeruſalemje ſo powoľachu, ſo maju templ a měſchniſtwo a ſwajaty ſakon a wopornu ſlužbu; ſchto hiſchče potrjebachu tutoho Jeſuſa Nazarenſkeho? A mn? Njeſžmy tež mn ſo huſto došč žami mjes ſobu abo žami pšchi ſebi troſchtowali ſe ſwójimi dobrými ſtutkami abo ſnajmjeńſcha ſe ſwójimi dobrými wotmyſljenjemi, ſo taľ ně- taľ ſwoje pšchiſtľuſchnoſcže dopjelnjachmy abo ſnajmjeńſcha niſomu nicžo ſleho njecžinjachmy, ſnadž tež ſo ſwój. Wótcže- naſch ſpewamy, ſo k Božemu domej mamy a w poſtajenym čžaſu k Božemu blidu džemy. Njecžujemy paľ, ſo ſmy ſ tym ſo troſchtujo w podobnym ſtraſche, kaž tamni, koſiž pšchi wſchēm, ſchtož mějachu wjazny hačž druſny, ſwojemu Sbóžnikoj ſ pucža džechu a jeho hnadu ſazpewachu. Tamni ſu njechali. Chžemy mn? Chžech ty?

Schtožkuli ſ naſ wo njeho a wo jeho hnadu njerodži, ſa toho dale žaneje pomozny ani nadžije njeje. W žanym dru- him njeje ſbóžnoſcž, tež njeje žane druhe mjeno čžlowjekam date, w koſtrymž mohli ſbóžni byčž. Hiſchče tam Wón ſteji mjes ſwójim ludom. Hiſchče wón tež ſe ſwójimi ſtóržbnými ſłowami ſo klapa k jich a k naſchim durjam. Ale najwjetſchi čžaſ je. Hižo wón rjeknje: „Wn njebudžecže mje wot nětko wjazny widžecž. Dleje ſo komdžijch a čžežo čži budže, jeho pro- ſchenju a wabjenju wucho a wutrobu wotewricž. A ſchto po- tom? Schto, hdnž ma Bože doľhocžakanje prjedy, hačž ſebi myſliſch, kónž? Schto, hdnž ſy došč doľho njechaľ a hdnž po- tom, hdnž chžech, ſo jeho wjazny doľhadacž njemóžech? Schtož je njechaľ, doľhož bē hnadny čžaſ, ſ tym móže hižo do jeho ſmjercže ſo ſtačž, ſo wjazny njemóže, haj ſo wjazny njeſmē.

Tuž dženža jeho hľož ſaſtľyſchawſchi a jeho pľacž wohla- dawſchi njeſtwjerdž ſo, duſcha. Daj ſo wobarnowacž, wucžekni ſtaženju a njewohladaž ſo ſ wopjecžizu! Hamjen.

10. njeđžela po ſwójatej Trojicy.

Jeſuſkowe ſylſny. Lut. 19, 41.

Hľož: Čžiń, Knježe, ſo mnu taľ, kaž chžech.

So Sbóžnik na Jeruſalem
Mje hnuj a moju twjerdocž ſleń!
Je horze ſylſny pľakaľ,
Bóh doľho došč je čžakaľ!
Njech Khrſta ſylſny wabja mje
Dženž hiſchče k prawej pokucže,
So na ſwój hrēch tež pľakam.

Pšched Bohom ſteju w njehnadže,
Mje Jeho hnēw chže kľoſtačž.
Tež ſa mnje Jeſuſ pľakaľ je,
Hdže wjetſchi troſcht mohľ doſtačž?
Mój hrēch we ſylſach Sbóžnika
Mi Boža hnada wotmywa!
O njej to ſbóžna radoſcž?

Ach, w ſwójim čžaſnym pšchebnytku
Mam huſto ſylſny ronicž,
So bēdžicž ſ horjom, njeħodu
A wſchelku tyſchnoſcž ſhonicž.
Mi troſcht paľ čžecže do duſche,
So tež mój Sbóžnik pľakaľ je
A bēſche w nuſny, w kſchižu.

Wón widži moje ſylſny wſchē,
Kiž w ſtyſtnych nožach pľakam.
Schtož čžiſchči mje, mój Jeſuſ wē,
Tuž pomoz ſ njebja čžakam.
Wón, kiž tež něħdy pľakajche
A ſnaje ſylſow hórkoſcže,
So w prawym čžaſu ſmili.

Schtož tudny ſylſny wuſnywa,
Tón jónu róže žněje
Tam, hdžež ſo wjazny njeplaka
A Bóh nam ſylſny trēje.
Tuž čžakaj, duſcha, ſ čžerpnoicžu,
Ty ſ horja pónđžech k wjeſelu
Pšches Sbóžnikowe ſylſny.

Sa ſwoje ſylſowanie,
Pšches kotrež jónu kraſni ſo
Mi ſ nožny rjeńſche ranje!
Tam potom ſbóžny ſazpewam,
Čži do wēčžnoſcže kľwalbu dam
Měj horžny džak, mój Sbóžniko,
Sa Tvoje hórke ſylſny!

R. A. Fiedler.

Kſchecžijanſka mľodžina a olympijada.

Dženža je nětko kónž olympiſkeho wubēdžowanja! Wot 1. hačž do 16. auguſta bēſchtej wocži a hiſchče bóle wuſchi wſchēch ludow na Němſku ſloženej, hdžež w Barlinje, w Kielu a w Grünawje ſo najľepſchi ſaſtupjerjo ſportarjow ſ 53 lu- dow wo olympiſku čžecž bēdžachu. Poſlednje wuſčľedki tuto- ho wubēdžowanja njeſſu nam dženža, hdnž tute ryncžki pi- ſamny, ſnate, a njewēmy, kelko dohncžow ſebi Němſka ſchow- a kelko ſebi ſaſtupjerjo druhich ludow ſobu do ſwojeje do- miſny woſmu. Ale ſajimy ſa olympijadu njeſſu jenicžke, ko- trež tute ſylſny wukrajanow maju. Chžychu dozſta tež nowu Němſku ſeſnacž. A niž jeno to. Kaž ſčžehowaze ryncžki, kotrež ſa čžiſklo 9. auguſta pšchepoſdže doſtachmy, jewja, pšchińdže jich došč wukrajanow, woſebje ſ dalokich krajow, ſo by tu kſchecžijanſtwo Němſkeje ſeſnaľo a ſo ſ kſchecžijanami Něm- ſkeje a žpkeje ſemje ſetkaľo. S kajkim naſhonjenjom pónđu tučži domoj?

Runje toľe paľ nam poľaže, kajka mój kſchecžijanſka wēra na ſemi je a ſo wona tajka wulka mój na ſemi je. So ſo njebychmy mn ſtari a mľodži naſcheho kraja, koſtryž Bóh čwóžny hnadnje domapntaſche., — tehdy jaſo miſijonarojo pšchinjeſechu ewangelij wo Jeſuſu Khrſtuſu, a tehdy, jaſo reformator Luther ſnowa tutón ewangelij čžiſny pšhipowēda- ſche, — hanibowacž trjebali pšched kſchecžijanami tamnych ludow — a ſo ſo ſami njebychmy hanibowali, ſo wſchudžom a ſtajnje jaſo kſchecžijenjo wuſnacž ſe ſłowom a ſe ſtutkom a ſ žpľym žiwjenjom!

Tola njech tamna pšhipoſčľanka nam daľſcheho wo tym praji:

Wo olympiſkich hrach ſmy hižo w naſchim njeđželſkim kopjeńku „Womhaj Bóh“ čžitali; namaľa ſo tam tež pšche- cže, ſo njech tež dobreho a ſpomozneho ſ tutoho hobriſkeho ſportſkeho wuhotowanja ſa naſchu ewangelſku žyrkej pšchiń- dže. A woprawdže ſu ſwiſki mjes žyrkwju a olympijadu. We wjele wukrajnych ſtatach ſu mjenujžny runje kſchecžijanſke to- waſtwa a ſwjaſki, kiž ſportſke hibanje ſpēchujā. Jaſo ſu na pšchikľad Žilipinižny wubēdžowarjo do Barlina pšchikľili, ſu ſo někoſi ſ naſchich ludzi njemaľo džiwali, ſo ſu woni wu- raſnje woſjewili, ſo ſu wſchitny kſchecžijenjo. Ale je tam taľ,

a w Rhinskej, Japanскеj a Indiskej je podobneho, so je hagle „Kšesczijanske towařstwo mladych mužow“ sportiske organizacije sałožiko. We wšchelakich krajach je tač, so jenotliwe czěłowucžne hry wožebje tuto „Kšesczijanske towařstwo mladych mužow“ (kiž je swjast po znyhm kwěcze) wuwjedže. Haj wičhač, hłowna wěz tutoho towařstwa sport njeje, ale wjele bóle to: Bože słowo mladzinje po znyhm kwěcze pschpowědacž. Tuta mladžina pak wě, so njeje jenož duschu, ale tež czěło wot Boha dořtała, tohodla ma tež czěłowucžowanje ja wažne. Ale sajimawe je, na to potařacž, kažki wusnam tute Kšesczijanske organizacije sa sportiske wufublanje kwětoweje mladžiny maja.

Ale šcho ma to wšcho s olympijadu czinicž? Na tajke wajchnje wjele mladych ludži do Němskeje pschindže, kiž chzedža woprawdže Kšesczijenjo bycz. Wjednik Rhinskich wubědžowarjow, mr. Sung, kiž je hłowny sekretar „Kšesczijanskeho towařstwa mladych mužow“, je prajil, so chze w tutnych dnjach tež s wožebitym sajimom žiwjenje němsteje zyrkwje sejnacž. A wotdželenje 15—20 hólzow pschindže s Kšesczijanskeho towařstwa mladych mužow w Tokio (w Japanскеj), kiž řu piřali, so njeřbu řo na pucz nastajili, so bychu řo na olympiskich wubědžowanjach wobdžělili, ale so bychu řo we tutnym cžaku s Kšesczijanskimi mladymi ludžimi s znyeho kwěta jeschli. Potajkim tuczi mladzeny řu tohodla tač daločo puczowali, so bychu, kaž praja, Kšesczijanskich towařchow nadeschli!

„Evangeliski skutk mladych mužow w Němskej“ ma nadawč, řo wo to staracž, so řo tuta Kšesczijanska mladžina w Barlinje tež mjes řobu namaka. Wón je tež wšchědne ranjche nutrnoscze sarjadowač. Njeh nětko wobdželenje na tutnych nutrnosczech tež mnohim pola nař woczki wotewri, kažki sajim mladžina po znyhm kwěcze sa Kšesczijanske prařhenja ma. — Sta mladych Kšesczijanskich mužow chzedža řo hromadže ke Křřtuřkej wusnacž jačo řwojemu jenicžkemu Kņesej a Sbožnikej, a to psched mladžinu s znyeho kwěta, kiž je k olympiskim wubědžowanjam w Barlinje pschischla. A sdbom wubědžowanja na olympiskim sportniřcžu dopořajaja, so móža řo tuczi Kšesczijanszy mladzi mužojo se wšcheho kwěta tež w swucžowanju czěła s druhimi runacž. G. L.

S najnowschich rosprawow móžemy k tomu hiřcže dodacž, so je w Barlinje němřta „Kšesczijanska řkuzba mladych mužřkich“ wožebite powitanje wuhotowala sa řobustawy kwětoweho swjajka, kotřž tworja „Kšesczijanske towařstwa mladych mužřkich“ — Weltbund Christlicher Jungmännervereine —. S 12 ludow běchu tež sastupjerjo na tuto wuhotowanje pschischli a postrowny se řwojeje domijny pschinjeřli. Woni tež wo Kšesczijanskim skutkowanju řwojich towařřtwow rosprawjachu. Kaž wěmř, řu pschi wuhotowanjach, kotřž bě evangeliska zyrkej sa kóždy džen olympijady wuhotowala, nařchi němřzy mladzi towařchojo abo mladzi Kšesczijanszy mužřzy sarjadowanřku řkuzbu na řo wřali, řkuzo tač sdbom řwojej domjazej zyrkwie kaž Kšesczijanskim towařřcham s wukraja a dozřla znykej nadobnej wězy Křřtuřkoweho kraleřtwu w najřim ludu kaž w znyhm ludach.

Zyrkej a řtat.

Wjedniřtwu němřteje mladžiny je porucžilo, so je wšchěm wotdželenjam mladžiny řařasane, njedželu dopořdnja na měřtnocžach pschi Bořich demach swucžowanja wotměwacž a nimo zyrkwje czahacž, wožebje s hudžbu.

Nastřožaza řtatistika. Esowjetřřka wřřchnoscž je řtatistiku, t. r. řapiski řhotowila wo wšchelakim, řchož w řar-

dženych 18 lětach jeje móznarřtwu bě a řo řta. S tutnych řapiskow řpóznajesř, so je w tutnych 18 lětach w řhromadnych wunuřowaných řěhwach — Němř praji: Konzentrationslager — řahingło 42 800 duchownych. Řo znykej dalokej a řchěrokej Esowjetřřskej nalicžijich nětkle řědy hiřcže 1200 duchownych. S tutnych móžeřche jenož řnadny džen pschi řwojich wořadach wořtacž.

„**Bjesbožne řnamješřta**“. Hłowna rada bjesbožnych je wobsamřka, řnamješřko řhotowicž, kotřž maja tež řobustawy wukrajnych bjesbožnych řjednocženřřtwow nořncž. řnamješřko řměje napřřmo: „Nabožina je opium řa lud.“

Sřpaniřta. Eswět ředžbuje nětkle s napjatořcžu na olympijadu w Němskej. Tač bórř pač kaž je tuta nimo, pschindže dře wořřřbnjenje na ludy. Wótriřcho a wobschěrnisho hacž dotal je mjenuřzy wudřřko druge wojowanje, wojowanje bolschewisma pschecžiwu wřchemu, řchož njeje bolschewiřřřře a řchož njeha bolschewiřřřře bycz. Wřhitzy řnadž njeřřu dozřla hiřcže sa tym pschischli, so tu tuto wojowanje je, a wřhitzy řnadž tež njedopóřnachu, so w tutnym wojowanju jenož njesteja političke a hospodarřke mozy pschecžiwu řebi, tež niz jenož człowřřke, ale so tu řteja duchowne mozy pschecžiwu řebi, so potajkim tuto wojowanje njebudže dorosřudžene ani s politiku ani s hospodarřřtwom ani s człowřřkim, ale pschede wřchěm s duchownymi mozami. A hdyž nětko na řtronje bolschewisma wojuje antikřřřř — abo ně, tač njeje to jařnje dořč prajene! Hdyž nětko antikřřřř wuřřwa tutón bolschewismuř jačo brón a grat pschecžiwu wřchemu, řchož jemu njeřřkuzi a njeřřwřcha, budže to dobycže w tutnym wojowanju jenož pola tnych na wřchěm pořředku, kotřž wojuja — s řesuřřom Křřřřřřřřom, kotřemuř je data wřchřřka móz w njebyřřach a na řemi a to dobycže we wojowanju s antikřřřřřom. A tuto wojowanje njebudže rosřudžene nětkle tam na řrawnych bitwřřchach řřpaniřteje ani na řtarořřlawnych bitwřřchach řřchřřteje, s kotřejeř psched dwěmaj njedželomaj pschindže olympiřke řlomjo sa wubědžowanja měra, s kotřejeř pač mjes tym pschindžechu powěřcže, so tam řapa řlomjo bolschewiřřřřeho njeměra a wojowanja. Ale něřřto druge by mohło móžne bycz, mjenuřzy so řo pschi řlomjenjach řřpaniřřkeho wojowanja, do kotřehož řo wřchě móžne bolschewiřřřře pomozne mozy měřcheja — niz jenož Esowjetřřřka, ale na psch. tež řranzowřka — řapali řlomjo, kotřž řo wupřchěřře řchto wě na řelko řrajow a řelko ludow. A řo wobaracž pschecžiwu tutomu řlomjenju je nadawč kóždeje wřřchnoscže a kóždeho luda, ale pač tež kóždeho jenotliweho! A tuto wojowanje ma řo řtacž kóždy cžak a na kóždym měřřnje! A hdyž my wěmř, so řesuřř Křřřřřřř je ta móz, kotřejeř budže pořřednje dobycže, njeje tež řaneho prařhenja, řač wojowacž mamy. Se řwonřownymi mozami a řřědkami njebudže dobyte. Esu to pořřednje rosřudne dobycža. Ně, my mamy bycz, so to řřřřř prajimy: Kšesczijenjo — Kšesczijenjo s czěłom a s duschu, s wutrobu, s ertom, se řřřřom, s znyhm řwojim žiwjenjom a řadžerženjom. Hdyž wot ranja a wječora a s pořodnja řem bolschewiřřřře brónje hroža — my měnimy te pschichoty, kotřž Esowjetřřřka czini —, njebudže tola to bēdženje s tutnymi brónjami dobyčene, ale s duchownymi brónjami, a to dobycže budže tam, hdyž s dobyczerjom a pschewinjerjom řesom Křřřřřom wojuja. Tohodla dřřbi nařřha najřřwječřřřřa proza bycz, so tu pola nař řu tajzy, so my řřmy tajzy wojowarjo. Nařřchemu cžajej a nařřchemu pschichodej je tola wřcho móžne wěřchčene, je wěřchčene, so tute wojowanja pschindu — a hřaj, wono řo hižo wojuje — a so wono wjele řnicži — a hřaj, řelko wono hižo řnicži, přředy

w Esowjetruskej, nětko w Španiiskej —, a je wěšćezene, so tež elementy, woda, morjo, semjerženja šnicža a požru wjele. Tohodla: šchtóž chze wojować sa hebje a hwoje šbožo hycž, šchtóž chze wojować sa hwojich lubnych a jich šbožo hycž, šchtóž chze wojować sa hwoj lud a wótznj kraj a jeho šbožo hycž, tón čžin wšcho, so by byl — wojować sa Jesuša, so by ho měł po kěrlu dhu, i kotrymž je takle do boja wołany:

Šchtóž wojować sa Jesuša
 Hycž na tym hwcěze chze,
 Tón podaj ho do bėdženja,
 Kaž powołany je!
 Pod šchiznej khorhoju
 Eso stupcze hromadu!
 Wšchał trubny jeho šaklincža,
 Eso njeboj rubanja!

Hdny jón hišćezje njesnajesch, čžitaj jón a wukn jón hnydom kaž steji w Zionškich hložach pod čžibłom 345, a brón ho, kaž tam je kašane ho brónicž; hdny tam 4. šchtucžka šabėh-nje:

„Eso woblecž khabat Pawoły,
 Wšchim Boži hwojaty mjecž . . .“

My žarujemy hovu wo němškich krajanow, kotrychž tam merdaška ruka ščonzowa, a žarujemy wo wšchě te krawe wopory tutoho žaloštneho šnutštowneho wojowanja a hmy naštroženi i jewjenjemi njecžlowškeho w čžlowjekach. My škladujemy dženža rad a lubje hovu do šbėrki, kotraž chze pomhacž tym krajanam, kotřž drje i tamnych krawnych wojowanjow wucžeknych, hwoje samoženje pať šhubichu. Ale hišćezje ras: Nje-pokoimy ho i tym! Wobarajmy ho se wšchěmi mozami pšhecžiwu wliwej antikhrysta, kotryž ho kaž do ludow tať do jenotliweho dobywa — niz najpošlešy i tym, so we šchescžijanach, w šchescžijanškich domach a wošadach woliw-nje šchescžijanška wěra a bywatej wutroba a dom bóle a bóle wopušćezeny wot luboćze te Khrystušeje a k jeho žyrtwi a bywaja měštna pšchi Bibliji a modlešich a měštna we Božim domje bóle a bóle wopušćezene wot tnyh, kiž bychu tam hycž měli a kiž bychu tam byli, bychu-li špšnalni te štrach, kiž hroža, a tu luboćž, kotraž nať lubuje a k hěbi wabi.

Kať šašlepjani tam w Španiiskej čžlowjekojo hu, to špšnaljesh i toho, so tam jeno drohotne Bože domy japusčiču a drohotne debjeňki a wobrašy a wudžekki šnicžichu a duchownych morichu — ale tež wědomoštne wustawy a naprawy šanicžej, kotrež kóždy lud sa hwoje dobre trjeba, wšcho jene hacž je bolschewištiki abo niz. Bóh čžyť dacž, so ho poradži, tutón nicžazy woheť na Španiisku wobmješowacž a jón tam bórny šhašćez, a so ho poradži tomu šadžewacž, so w Grichiskej hacle wudry. My pať čžzemy i modlitwu a i dobroproščenjom wšchědnje štacž pšched Bohom sa hwoj lud a wótznj kraj a sa wjednika a kanžlera, so by i Božeje hnady Boža pomoz a Bože žohnowanje pola nať bylo a wěra do Khrystuša ho hylnika a pšchijporjaka. Š tutym modlenjom a dobroproščenjom pať dyrbi šjednocžena hycž wěrna, šmužita šchescžijanška wěra w kóždym mjes nami tať, so ho kóždy wšchudžom a štajnje a we wšchěm a pšched kóždym jewi a wušnaje w myšlach, hłowach, škuttach, w žylym šadzerženju a žiwjenju. A to — to šamožesh tež ty, njech hny, šchtož hny, jenož so čžzesh hycž šchescžijan, šchescžijanka! Tať hweru čžžinjo dopjelnjesh prawje hwoje pšchijlušćnosćze pšhecžiwu Bohu a čžlowjekam, pšhecžiwu žyrtwi a wótznemu krajej, pšhecžiwu hěbi a druhim!

Se Šerbow a i dalofa.

Dženža, 16. augusta, šerbški džen. Na Kopschinškim hrodšćezju šhadžuje ho dženža šerbški lud se hwojej študowazej mlodžinu a hwoježi tam hłownu šhadžowanu, kotraž je pšchezo hycž čžzela hwojedžen žylyho luda. Pšchjemy, so ho tam šhadžuje dženža Šerbja a Šerbowki je šakšej a prušteje Lužizy, i Hornjeje a Delnjeje Lužizy, Šerbja i bliška a i dala. Šapocžatk hłowneho wuhotowanja je w 3 hodž. popoždny.

Ša mišionstwo hromadžze šnamki a štaniol! Šsmny hižo ras wo tym pižali. Šslych: jenicžy Barliške mišionstwo ma i tutnyh šbėrkow měšacžnje 300 hr. dohodow. Tuž niz do šhadłow a na hmyecze! Nė hromadžze kóždy a dajcze jo wšcho hromadze někomu, so by ho šhromadnje dale dať a wudawki maťe byle — hnadž je na šarje taťke hrijedžišćez. Šnamki njeterhajcze i listow, ale wurěšajcze je tať, so je něhdze 1 zentimtr. abo 1½ zentimtr. wokoło, a štaniol niz do kule kóčžicž, ale runje kšacž!

Bibliški pucžnik.

10. niedžela po hwy. Trojizy, 16. aug.: A budze tam šchězka a pucž, kotryž hwojaty pucž budze mjenowany, so žadny njecžisty po nim njebudze kłodžicž; a tón hmy budze sa nich, so bychu na nim kłodžili, so tež čži hlupi ho njebudza móž šabludžicž. Šes. 35, 8. — Ach, hmy ho wšchať po twojej hnadže, o hwojaty Wótcze, nad nimi, my šchzemy wšchať wšchitzy radži, so bychu wšchať tež woni šchli tón wuški pucž pšches Khrystuša k tej šbožnosćzi tam do njeja. (Šėtr Młónk, Zionške hložny, k. 328, 15.) — Jana 18, 36—37. — Romš. 11, 25—32.

Bėndželu, 17. aug.: Hdze pšchěd twojim duchom? A hdze dyrbi ja čžekncž pšchěd twojim woblicžom? Hdny bych ja šupil do njebež, hny ty tam; a hdny bych hěbi poškať do hěle, hlaj, hny ty tež tam. Ššalm 139, 7. 8. — K. 308, 6. — Ššalm 119, 25—48. — Žap. š. 24, 10—27.

Wutera, 18. aug.: Tať praji tón Knjes Knjes: Hlaj, ja čžzju hwoju ruku k pohanam po bėhncž a k ludam hwoju khorhoj powušćicž. Šes. 49, 22. — K. 434, 5. — 1. Šam. 20, 1 hacž 16. — Žap. š. 25, 1—12.

Šerjeda, 19. aug.: Bojczje ho toho Knjesa a hwojeje jemu hwerenje a woprawdže. Šosua 24, 14. — K. 329, 5. — 1. Šam. 20, 17—42. — Žap. š. 25, 13—27.

Šchwórtk, 20. aug.: Dofelž to wšchitko na nať pšchishłó je našchich šlych škuttow a našchich wulkich hnechow dla, hny ty, naťch Božo, wodať našche pšchěštupjenje a hny nam dať wumozženje. Ššra 9, 13. — K. 400, 2. — 1. Šam. 23, 14—28. — Žap. š. 26, 1—18.

Šiatt, 21. aug.: Ty hny moju dušchu wot hmyercze wutorhnył, mojej woczi wot hnyšow, moju nohu wot pada. Ššalm 116, 8. — K. 350, 5. — 1. Šam. 24. — Žap. š. 26, 19—32.

Šsobota, 22. aug.: Šslyšch, mój ludo, ja čžzju mjes tobu hwoježicž! Ššalm 81, 9. — Špewajcze džak wutrobny, braťšja, hwoje žiwe dny. Šesuz Khrystuž woštan hmy našcha radošć tu a tam.

Ššitowanje. K. d. L. w M.: Wutrobny džak a bórny šať tať! — Kni. Š. B. w B.: Dostachmy a ho džakujemy a rad wužijemy a hmy džakowni sa dalsche. Redaktor.

Ša 11. po Tr.: Š. w B. — Ša 13. po Tr.: L. w B.